Libris.RO
Respect pentru oameni și cărți

POVEȘTI PENTRU BĂIEȚI care AU CURAJUL —SĂ FIE— ALTFEL

ISTORII ADEVĂRATE DESPRE BĂIEȚI EXTRAORDINARI CARE AU SCHIMBAT LUMEA FĂRĂ SĂ OMOARE BALAURI

Ben Brooks

ILUSTRAȚII DE QUINTON WINTER

Libris.RO
Respect pentru oameni și cărți

CUPRINS

ACHMAT HASSIEM 8
AI WEIWEI 11
ALAN L. HART 12
ALAN TURING 15
ARTHUR RIMBAUD 16
BALDUIN AL IV-LEA 19
BALIAN BUSCHBAUM 20
BARACK OBAMA 23
BĂIEȚII DE LA ISCA ACADEMY 24
BENJAMIN ZEPHANIAH 27
BILL GATES 28
BOYAN SLAT 31
CAINE MONROY 32
CARL VON LINNÉ 35
CĂPETENIA JOSEPH 36
CEI PATRU CAPELANI 39
CHARLES FOURIER 40
CHESLEY „SULLY" SULLENBERGER 43
CHRISTIAN MCPHILAMY 44
CHRISTOPHER PAOLINI 47
CONFUCIUS 48
DANIEL ANTHONY 51
DAN KRAUS 52
DANIEL RADCLIFFE 55
DANIEL TAMMET 56
DAVID ATTENBOROUGH 59

Libris.RO
Respect pentru oameni și cărți

DEREK REDMOND 60
DON McPHERSON 63
DYNAMO 64
EDDIE AIKAU 67
EUGENE CERNAN 68
FAVIO CHÁVEZ 71
FRANK OCEAN 72
FREDERICK DOUGLASS 75
GALILEO GALILEI 76
GEORGE AL VI-LEA 79
GHYSLAIN RAZA 80
GRAYSON PERRY 83
HANS SCHOLL 84
HARVEY MILK 87
IQBAL MASIH 88
ISHIRŌ HONDA 91
JAIME ESCALANTE 92
JAMES EARL JONES 95
JAMIE OLIVER 96
JAYLEN ARNOLD 99
JEAN-DOMINIQUE BAUBY 100
JESSE EISENBERG 103
JIM HENSON 104
JOHN CARLOS
& TOMMIE SMITH 107
JOHN GREEN 108

Libris.RO
Respect pentru oameni și cărți

JOHN LENNON 111
JOHN TYNDALL 112
JORGE MUÑOZ 115
JOSÉ RIZAL 116
KEN YEANG 119
LIONEL MESSI 120
LOUIS ARMSTRONG 123
LOUIS BRAILLE 124
LUDWIG VAN BEETHOVEN 127
LUIGI CIOTTI 128
MAHATMA GANDHI 131
MOHED ALTRAD 132
MUHAMMAD ALI 135
DR. NAIF AL-MUTAWA 136
NEIL DEGRASSE TYSON 139
NELSON MANDELA 140
NICHOLAS WINTON 143
NICK VUJICIC 144
NIKOLA TESLA 147
OMUL DIN PIAȚA TIANANMEN ... 148
OSCAR WILDE 151
PATCH ADAMS 152
PERCY SHELLEY 155
PHILIP ZIMBARDO 156
RAIN 159
RALPH LAUREN 160

Libris.RO
Respect pentru oameni și cărți

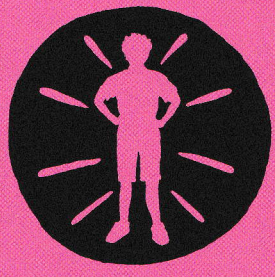

RIC O'BARRY 163
RICK GENEST 164
RICK VAN BEEK 167
ROALD AMUNDSEN 168
ROALD DAHL 171
RYAN HRELJAC 172
SALVADOR DALÍ 175
SERGHEI POLUNIN 176
SIDDHARTHA GAUTAMA 179
STEPHEN HAWKING 180
STEVE IRWIN 183
STEVEN SPIELBERG 184
STORMZY 187
SWAMPY 188
TAIKA WAITITI 191
TENZING NORGAY 192
THOMAS EDISON 195
TREVOR NOAH 196
UYAQUQ 199
VEDRAN SMAILOVIĆ 200
VINCENT VAN GOGH 203
WILLIAM KAMKWAMBA 204
WILLIAM MOULTON MARSTON 207

Libris.RO
Respect pentru oameni și cărți

ACHMAT HASSIEM

(NĂSCUT ÎN 1982, AFRICA DE SUD)

Într-o dimineață liniștită de duminică din Cape Town, Achmat și fratele său Tariq erau la plajă și se antrenau cu prietenii lor pentru examenul de salvamar. La examen, niște oameni urmau să simuleze că se înecă, iar concurenții trebuiau să se urce repede într-o barcă de salvare pentru a ajunge la ei. Așa că Tariq s-a dus în larg, iar Achmat a rămas mai aproape de țărm. Amândoi așteptau să fie „salvați".

În clipa aceea, Achmat a văzut o siluetă neagră uriașă apropiindu-se de fratele său. N-a știut precis ce este până când o înotătoare neagră a ieșit din apă. Era un rechin alb.

Achmat a încercat să-i distragă atenția plesnind tare apa și țipând ca un apucat. Tactica a funcționat. Rechinul s-a întors și s-a îndreptat spre el, iar cei din barca de salvare au reușit să-l tragă pe Tariq înăuntru, în siguranță.

Dar barca n-a mai apucat să ajungă și la Achmat. Rechinul a apărut lângă el dintr-odată, cu fălcile căscate, pline de șiruri de dinți ascuțiți și murdari de sânge. Achmat a încercat să fugă, dar nu s-a putut mișca. Când s-a uitat în jos, și-a dat seama că piciorul lui era aproape tot în gura rechinului.

În ultima clipă, mâna fratelui său a apărut de undeva de sus și l-a tras în barcă.

După ce s-a trezit, la spital, Achmat era cu moralul la pământ. Își pierduse piciorul. Întotdeauna îi plăcuse sportul, mai ales înotul, iar acum se temea că n-avea să mai poată face nimic.

Apoi l-a vizitat o înotătoare pe nume Natalie du Toit. Și ea își pierduse un picior la șaptesprezece ani, dar obținuse medalii la trei ediții ale Jocurilor Paralimpice. Natalie l-a îndemnat să încerce și el. Achmat i-a ascultat sfatul, participând la probele de înot de la Jocurile Paralimpice și câștigând o medalie în 2012.

Când a ieșit din vestiar pentru ultima probă, publicul a început să-l aclame: *„Shark boy! Shark boy! Shark boy!"*

Libris.ro
Respect pentru oameni și cărți

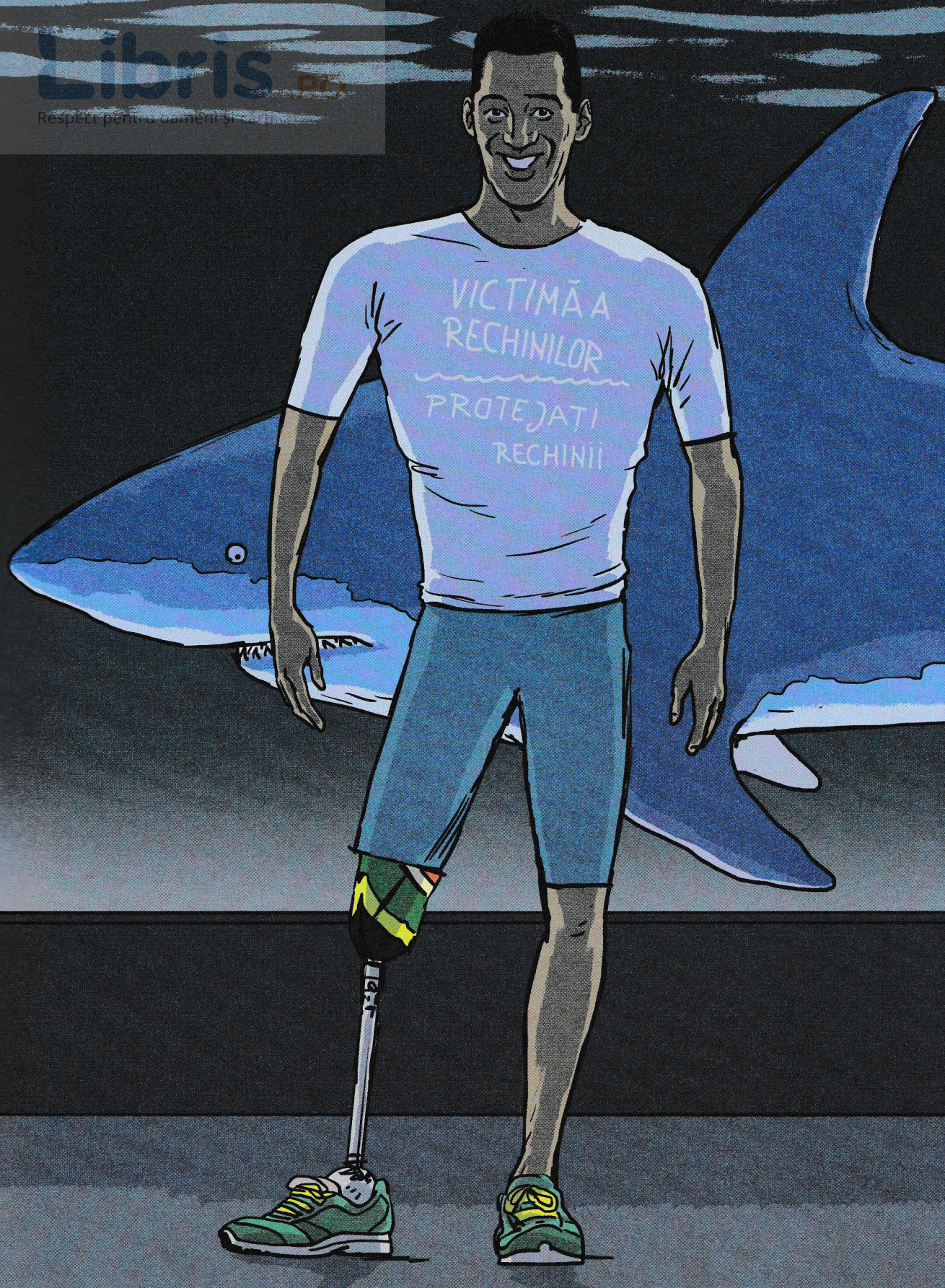

Libris.RO
Respect pentru oameni și cărți

AI WEIWEI

(NĂSCUT ÎN 1957, CHINA)

Închipuie-ți că te afli într-o sală cenușie, cât o catedrală, și că în sala aceasta există o sută de milioane de semințe de floarea-soarelui. Acum închipuie-ți că, în loc să se afle în inflorescențe, toate semințele au fost confecționate din porțelan și pictate manual.

Ceea ce ai văzut cu ochii minții este una dintre cele mai vestite lucrări ale lui Ai Weiwei. Pentru el, este o operă de artă creată dintr-o sută de milioane de opere de artă, la fel cum China este o țară formată din 1,3 miliarde de cetățeni, iar fiecare dintre noi este un individ unic între 7 miliarde de oameni.

Ai Weiwei crede că menirea artei este să lupte pentru libertate. În China, țara lui natală, oamenii nu se bucură de libertățile cu care sunt obișnuiți locuitorii altor țări. De pildă, când Ai a început să critice guvernul pe blog, acesta i-a fost închis, iar el a început să fie spionat – i s-au ascultat telefoanele și a fost urmărit pe stradă.

Ai și-a făcut vocea auzită prin artă și atunci când în China un cutremur a omorât mii de copii. Ca să facă economie, guvernul construise școli atât de șubrede, încât multe se prăbușiseră peste elevi.

Apoi, la spital, după ce a fost bătut de poliție pentru că vorbise public despre aceste lucruri, Ai a transformat în artă imaginile scanate ale propriului creier.

Nu i s-a mai permis să iasă din casă, atelierul i-a fost incendiat, ba a fost chiar aruncat în închisoare pentru 81 de zile. Revoltat de reacția guvernului, Ai s-a filmat zdrobind un vas de porțelan fin, vechi de opt sute de ani, care valora un milion de dolari!

„Eu vorbesc în numele celor care se tem s-o facă", spunea Ai.

De ce?

Pentru că suntem cu toții ca semințele de floarea-soarelui: mărunți, dar parte din ceva măreț.

Libris.ro
Respect pentru oameni și cărți

Libris.RO
Respect pentru oameni și cărți

ALAN TURING

(1912–1954, MAREA BRITANIE)

În timpul celui de-al Doilea Război Mondial, fiecare tabără vorbea cu aliații săi prin mesaje codificate, care să nu fie înțelese de dușmani. Cel mai important și mai dificil cod era folosit de germani și fusese numit Enigma.

Marea Britanie trebuia neapărat să-l descifreze. Dacă ar fi reușit, ar fi aflat toate secretele inamicului, inclusiv mișcările pe care le pregătea. Dar era aproape imposibil. Exista o singură persoană despre care autoritățile credeau că le poate ajuta: Alan Turing.

Alan fusese îndrăgostit de numere încă din copilărie. La școală nu a fost încurajat, dar, când a ajuns student, pasiunea lui a găsit terenul propice pentru a se dezvolta. A studiat matematica, după care gândirea lui neobișnuită l-a împins să caute moduri practice de a o folosi. Voia să schimbe felul de a trăi al oamenilor, să le ușureze viața. Așa că a publicat un articol științific care ulterior s-a dovedit piatra de temelie a calculatoarelor moderne.

Solicitat de guvern, Alan a ajutat la spargerea codului Enigma construind o mașinărie numită „bomba". Unii sunt de părere că, dezlegând codul, Alan a scurtat războiul cu patru ani, ceea ce ar însemna că a salvat milioane de vieți.

În 1952, la urechile poliției au ajuns zvonuri că Alan era gay. La vremea aceea, homosexualitatea era considerată o infracțiune, și matematicianul a fost arestat.

A fost găsit vinovat și, în ciuda a tot ceea ce făcuse pentru țara lui, a trebuit să aleagă între a fi închis și a lua niște medicamente despre care se presupunea că-i vor schimba orientarea sexuală. El a ales medicamentele, și acestea i-au făcut foarte rău. Alan a suferit atât de mult din cauza tratamentului, încât, în cele din urmă, s-a otrăvit și a murit.

Dar n-a fost uitat. După șaizeci și unu de ani de la condamnare, în 2013, a primit postum decretul regal de grațiere, iar la patru ani după aceea, în 2017, guvernul britanic a promulgat Legea Turing, care îi grația pe toți bărbații condamnați vreodată pentru homosexualitate. Strănepoata lui Alan, Rachel Barnes, consideră că e o izbândă extraordinară, dar ar vrea ca oamenii să nu-l țină minte pe Alan doar pentru sexualitatea sa. Pentru că el a fost mult mai mult decât atât: un om cu totul remarcabil – inteligent, devotat și progresist –, care a contribuit la salvarea a nenumărate vieți omenești.

Libris.RO
Respect pentru oameni și cărți

ARTHUR RIMBAUD

(1854–1891, FRANȚA)

În 1871, la Paris făcea senzație un poet tânăr excepțional, Arthur Rimbaud. Avea numai șaptesprezece ani și apăruse din senin, scriind poezii impresionante, uneori amuzante, alteori dezgustătoare despre furie, tristețe și despre cât de greu e să te maturizezi.

După câțiva ani, mulți îl credeau mort.

Arthur nu murise, de fapt, dar nu mai scria poezie. Ajunsese vagabond, fusese împușcat de iubitul lui și, fiind sărac, nu-și putuse plăti cărțile pe care le publicase, așa că a hotărât să facă bani pentru a-și ajuta familia nevoiașă. În loc să scrie, a părăsit Franța ca să își caute de lucru.

S-a înrolat în armată, apoi, pe când era în Asia de Sud-Est, a dezertat, fugind în adâncul întunecos și plin de primejdii al junglei. A izbutit să ajungă, în cele din urmă, pe povârnișurile aride ale insulei Cipru, unde a lucrat într-o carieră de piatră, sub soarele arzător. De acolo a plecat pe câmpiile sălbatice ale Africii, unde a trăit din vânzarea de arme și cafea. Toți banii câștigați îi trimitea acasă.

În cele din urmă, din cauza unei dureri insuportabile de genunchi, a hotărât să se întoarcă în Franța și să-și vadă mama. Medicii i-au tăiat piciorul, dar era prea târziu: cancerul i se răspândise în tot organismul. Câteva săptămâni mai târziu, Arthur Rimbaud a murit.

După moartea sa, poeziile i-au fost descoperite de cititori din toată lumea, dând naștere unui curent nou, care a inspirat numeroși muzicieni, pictori și scriitori să se exprime liber. Arthur își pusese toată suferința în poeziile sale, iar operele lui sunt citite și astăzi.

Libris.ro
Respect pentru oameni și cărți

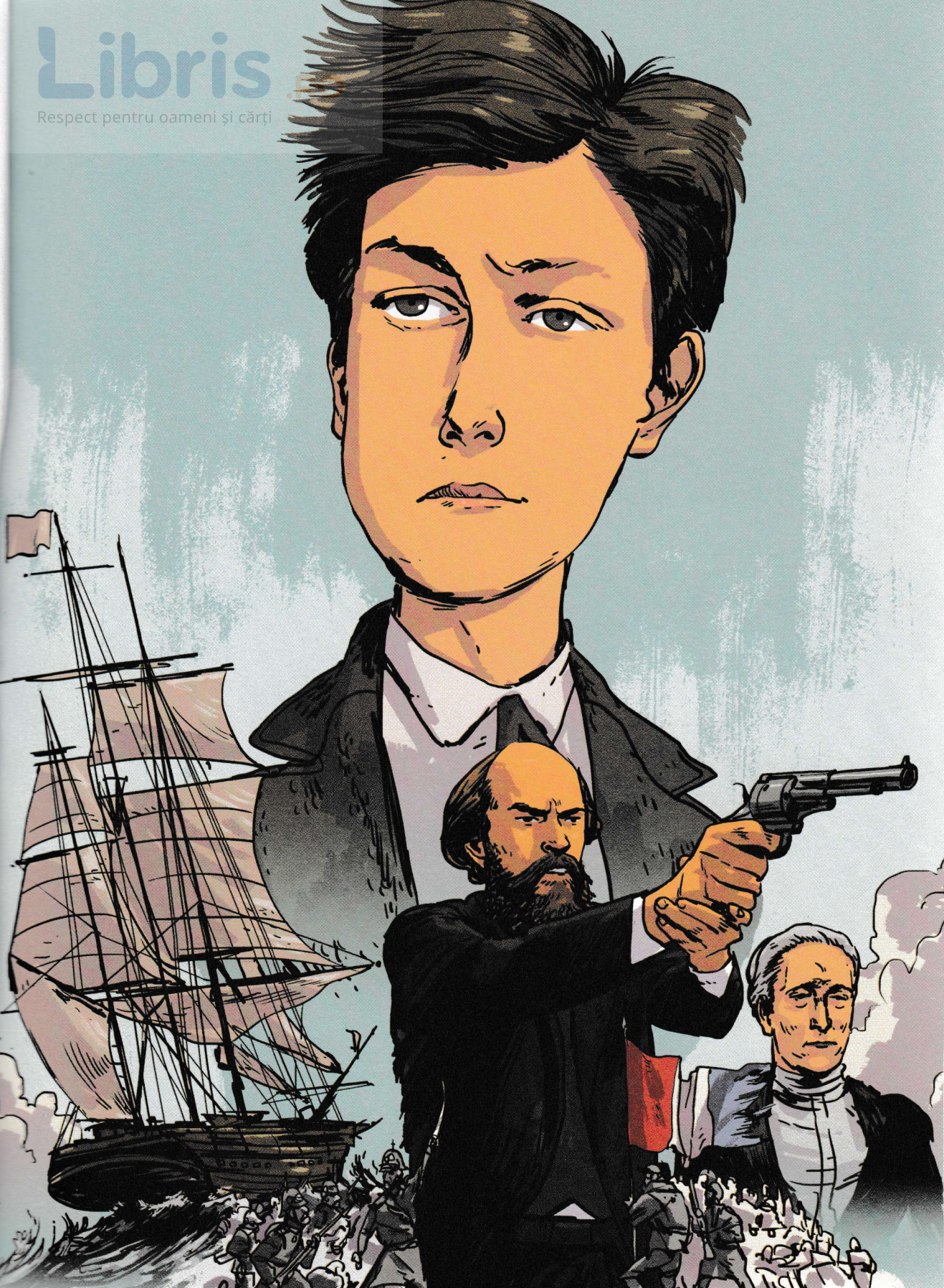

Libris.RO
Respect pentru oameni și cărți

ALAN L. HART

(1890–1962, STATELE UNITE ALE AMERICII)

Când era mic, lui Alan i se spunea Lucille; părinții lui îl botezaseră așa pentru că îl credeau fată. Dar, nici măcar când era de-o șchioapă, Alan nu se simțea în largul lui în propriul corp. Avea impresia că e prizonier în trupul unei fete.

„Pot să mă tund și să fiu băiat?" o întreba el pe mama lui.

Dar ea nu voia să-l asculte.

Când a mers la școală, Alan a fost silit să poarte haine de fată. S-a împăcat greu cu situația și, ca să-și înghită amărăciunea, s-a dedicat învățăturii, mai ales științelor exacte. A muncit foarte mult și așa a intrat la facultate, unde a cunoscut o femeie de care s-a îndrăgostit. Dar, pentru că și ea credea că Alan e femeie, iubita l-a părăsit.

Nefericit, Alan s-a dus la un psihiatru pe nume Gilbert. După o mulțime de analize și de consulturi, medicul i-a pus diagnosticul: Alan era transgender, adică trupul lui nu se potrivea cu felul în care se simțea el în interior. Din punctul de vedere al psihiatrului său, Alan se născuse băiat într-un corp de fată; și medicul credea că se putea întâmpla și invers, ca fete să se nască în corpuri de băieți.

Alan își dorea să fie acceptat ca bărbat și să i se dea voie să studieze și să practice medicina, așa că doctorul Gilbert i-a făcut o operație. Alan a devenit unul dintre primii transgenderi din lume care și-au schimbat trupul pentru a-l potrivi cu felul în care se simțeau înăuntrul lor.

În timp ce studia medicina, a început să scrie romane despre propriile experiențe și a avut mare succes. S-a îndrăgostit din nou, s-a căsătorit și a trăit fericit alături de soția lui vreme de treizeci și șapte de ani. În tot acest timp a făcut descoperiri fundamentale despre o boală numită tuberculoză și a salvat o mulțime de vieți.

Pe cei ca Alan, societatea nu îi accepta prea ușor, dar pe el asta nu l-a împiedicat să facă tot ce i-a stat în putință pentru societatea vremii sale.